

Ένας Ευπατριδής Αξιωματικός
ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΙΝΣΚΗΣ
Ο ιδρυτής και πρώτος Αρχηγός των Μονάδων Καταδρομών (1946 -1956)



Ο Υποστράτηγος Ανδρέας Καλίνσκη υπήρξε ένας από τους εκλεκτούς αξιωματικούς και εξαιρετους πολεμιστές τον Ελληνικού Στρατού και μάλιστα σε μία από τις πλέον ταραχώδεις περιόδους της νεότερης Ιστορίας της πατρίδας μας, όπως ήταν αυτή μεταξύ των ετών 1909 —1949. Η δε ζωή και η δράση του συνδέθηκαν στενά με όλους τους αγώνες του Έθνους εκείνης της περιόδου.

Καταγόταν από αριστοκρατική στρατιωτική οικογένεια και ήταν γιος τον Αντιστρατήγου Ιππικού Ανδρέα Καλίνσκη - Ροΐδη και αδελφός της Μαρίας, συζύγου τον Στρατάρχη Αλέξανδρου Παπάγου. Ο από τη γιαγιά προπάππος του, ήταν ο Πολωνός πατριώτης, πολιτικός αυτοεξόριστος στην Ελλάδα, Ανδρέας Καλίνσκη (ς), Γραμματέας τον βασιλιά Όθωνα και μετέπειτα τον Γεωργίου Α'.

Γεννήθηκε στην Αθήνα στις 16 Σεπτεμβρίου 1895, όπου και τελείωσε τις γυμνασιακές του σπουδές. Στις 23 Νοεμβρίου 1911, σε ηλικία 16 ετών, εισήλθε 3ος, ύστερα από εξετάσεις, στο Στρατιωτικό Σχολείο Ευελπίδων (ΣΣΕ), ακολουθώντας τα βήματα του πατέρα του.

Λίγες μέρες πριν ξεσπάσει ο νικηφόρος Α' Βαλκανικός Πόλεμος (1912-1913) και συγκεκριμένα στις 18 Σεπτεμβρίου 1912 εξήλθαν από το Σχολείο, λόγω επιστρατεύσεως, οι Ευέλπιδες της ΙVης Τάξης ως Ανθυπολοχαγοί και οι της ΙΙΙης ως Ανθυπασπιστές, ενώ στις 25 Σεπτεμβρίου οι Ευέλπιδες της ΙΙης Τάξης ονομάστηκαν Λοχίες Πεζικού. Μεταξύ αυτών ήταν και ο Ανδρέας Καλίνσκης- και αμέσως τοποθετήθηκαν σε Συντάγματα Πεζικού (εκστρατείας).

Έτσι, ο Εύελπης - Λοχίας Καλίνσκης έλαβε μέρος σε όλες τις επιθετικές επιχειρήσεις του 1ου Συντάγματος Πεζικού (Vης Μεραρχίας), στο οποίο είχε τοποθετηθεί ως Διμοιρτής. Στο Β' Βαλκανικό Πόλεμο (1913) συμμετείχε ως Ανθυπασπιστής, τοποθετημένος στο Έμπεδο τον 1ου Συντάγματος Πεζικού, χωρίς όμως να λάβει μέρος στις πολεμικές επιχειρήσεις. Επιστρέφοντας στη Σχολή, φοίτησε και πάλι για ένα περίπου χρόνο, έδωσε απολυτήριες εξετάσεις και κατατάχθηκε οριστικά στο Ιππικό ως Ανθυπίλαρχος (23 Αυγούστου 1914). Όμως σ' αυτόν τον πόλεμο είχε και ένα σοβαρό απύχημα: Προσβλήθηκε από τυφοειδή πυρετό, ο ο- ποίος του δημιούργησε ωτοσκλήρυνση με συνέπεια τη μόνιμη βαρηκοΐα. Δεν τον εμπόδισε ωστόσο να παραμείνει στο στράτευμα.

Από τον Αύγουστο τον 1914 μέχρι τον Αύγουστο τον 1917 υπηρέτησε στο 3ο Σύνταγμα Ιππικού. Δυστυχώς, ο από το 1916 Εθνικός Διχασμός υπήρξε η αιτία να αποταχθεί, όπως και πολλοί άλλοι αξιωματικοί, για πολιτικούς λόγους, και να παραμείνει, ως Υπίλαρχος, εκτός υπηρεσίας επί μια περίπου τριετία. Επανήλθε αμέσως μετά τις Βουλευτικές εκλογές τον Νοεμβρίου 1920 και δύο μήνες αργότερα τοποθετήθηκε ως Ίλαρχος στην Ελληνική Στρατιά της Μικράς Ασίας, όπου διακρίθηκε σε όλες τις επιθετικές και αμυντικές επιχειρήσεις της Ταξαρχίας Ιππικού και του 3ου Συντάγματος Ιππικού μέχρι και τα έσχατα αμυντικά ερείσματα των υπολειμμάτων της υποχωρούσης Στρατιάς (χερσόνησος Ερυθραίας).

Στη μάχη του Ουτς Σεράι (5 Ιουλίου 1921), όπου πολέμησε με γενναιότητα και αυτοθυσία, τραυματίστηκε σοβαρά δύο φορές από πυροβόλο όπλο, ως διοικητής της 1ης Επιλαρχίας του 3ου Συντάγματος Ιππικού. Από το τέλος Δεκεμβρίου 1921 είχε προαχθεί στο βαθμό του Επιλάρχου.

Αμέσως μετά την Μικρασιατική καταστροφή, υπηρέτησε στη Μεραρχία Ιππικού της Στρατιάς του Έβρου και συνέχισε σε διάφορες μονάδες τον Ιππικού ως Επίλαρχος.

Τον Αύγουστο του 1924 τέθηκε και πάλι σε Απόταξη «λόγω ανιάτου νοσήματος» -πολύ πιθανόν για πολιτικούς λόγους. Έτσι βρέθηκε για δεύτερη φορά εκτός στρατεύματος, όπου και παρέμεινε για μεγάλο χρονικό διάστημα (1924 -1940). Στην περίοδο αυτή και με αντίστοιχα διατάγματα, αρχικά μετατέθηκε από την Απόταξη σε «Τιμητική Αποστρατεία» (λόγω της χρόνιας βλάβης της ακοής του) και αργότερα στην κατάσταση της «Πολεμικής Διαθεσιμότητας» (Β' Κατηγορίας). Τότε και για ένα χρονικό διάστημα εργάστηκε στην Εταιρεία Ελληνικού Πυρποδοποιείου (Μποδοσοάκη).

Στις 28 Οκτωβρίου 1940 και μόλις κηρύχθηκε ο Ελληνοϊταλικός Πόλεμος, ο Επίλαρχος Π.Δ. Ανδρέας Καλίνσκης ζήτησε εθελοντικά την ανάκλησή του στην ενεργό υπηρεσία και την άμεση μετάθεσή του στο μέτωπο. Η αίτησή του έγινε δεκτή και την 1^η Νοεμβρίου βρέθηκε, ως έφεδρος εκ μόνιμων, στην πρώτη γραμμή τον μετώπου με την Α' Ομάδα Αναγνωρίσεως (Ιππικού). Η πράξη του αυτή χαρακτηρίζεται περισσότερο ιπποτική, αν αναλογιστεί κανείς ότι συμμαθητές τον από το ΣΣΕ ήταν Μέραρχοι.

Απ' αρχής μέχρι τέλους τον Πόλεμο (1 Νοεμβρίου 1940 - 29 Απριλίου 1941), έλαβε μέρος σε όλες τις επιχειρήσεις του Α' Σώματος Στρατού, αρχικά με την Α' Ομάδα Αναγνωρίσεως και από τον Ιανουάριο τον 1941 ως διοικητής της VIIIης Επιλαρχίας Ιππικού (Α' ΣΣ). Και τότε διακρίθηκε.



Κατά τη διάρκεια της τριπλής κατοχής της πατρίδας μας, ο Επίλαρχος Καλίνσκης δεν παρέμεινε αδρανής αλλά, αντίθετα, από πολύ νωρίς αποφάσισε να διαφύγει στη Μέση Ανατολή, Την απόφασή του αυτή την πραγματοποίησε τον Ιανουάριο του 1942, όταν κατόρθωσε με πολλούς κινδύνους και ταλαιπωρίες να φύγει κρυφά από την Αθήνα και, μέσω Τουρκίας, να φτάσει στην Αίγυπτο. Εκεί, τοποθετήθηκε, αρχικά στην 1η Ελληνική Ταξιαρχία και λίγο αργότερα (Σεπτέμβριος 1942) στον μόλις τότε συγκροτηθέντα Ιερό Λόχο, ύστερα από αίτηση του ίδιου και επιλογή του από το Συνταγματάρχη Πεζικού Χριστόδουλο Τσιγάντε, διοικητή τον Λόχου. Στο μεταξύ ανακλήθηκε (27 Φεβρουαρίου 1942) και πάλι στην ενεργό υπηρεσία, ως έφεδρος εκ μονίμων, και λόγω της συμμετοχής του στον Ελληνοϊταλικό Πόλεμο 1940-41, προήχθη στο βαθμό του Αντισυνταγματάρχη.

Με τον Ιερό Λόχο, πολέμησε στην εκστρατεία στην Τυνησία και σε όλες τις καταδρομικές επιχειρήσεις του στα Νησιά του Αιγαίου Πελάγους και στη Δωδεκάνησο μέχρι τον Ιούλιο του 1945. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι, παρά την ηλικία του, έγινε αλεξιπτωπιστής το 1942 και έλαβε μέρος στην από αέρος καταδρομή στη νήσο Σάμο (Οκτώβριος - Νοέμβριος 1943) ως επικεφαλής διακοσίων Ιερολοχιτών αλεξιπτωπιστών. Για την ηρωική, τέλος δράση του με τον θρυλικό Ιερό Λόχο, ο Καλίνσκης προήχθη επ' Ανδραγαθία στο βαθμό του Συνταγματάρχη, τον Απρίλιο του 1944.

Τον Αύγουστο τον 1945 και λίγο πριν από τη διάλυση του Ιερού Λόχου, ο Συνταγματάρχης Καλίνσκης πρότεινε στην τότε Στρατιωτική Ηγεσία τη συγκρότηση και οργάνωση μιας "Δυνάμεως

Καταδρομών" επιπέδου Ταξιαρχίας, με πρότυπο τις μέχρι τότε Βρετανικές Μονάδες Καταδρομών. Η πρότασή του έγινε δεκτή, αλλά δεν είχε συνέχεια.

Ένα περίπου χρόνο αργότερα (Αύγουστος 1946) και όταν είχαν ήδη αρχίσει οι πρώτες συμπλοκές μεταξύ στρατιωτικών τμημάτων και ατάκτων ομάδων ανταρτών, υπέβαλε, ευρισκόμενος στη διάθεση τον ΓΕΣ, λεπτομερή εισήγηση για τη συγκρότηση και οργάνωση των πρώτων ανεξάρτητων Λόχων Ορεινών Καταδρομών (ΛΟΚ). Αυτή τη φορά η πρότασή του είχε συνέχεια και η διαταγή για τη συγκρότηση των πρώτων 40 ΛΟΚ του Ελληνικού Στρατού εκδόθηκε το Δεκέμβριο τον ίδιου χρόνου. Έτσι άρχισαν να δημιουργούνται οι «Δυνάμεις Καταδρομών». Από τότε και μετά συγκροτήθηκαν προοδευτικά: το Κέντρο Εκπαιδεύσεως Μονάδων Καταδρομών (ΚΕΜΚ), άλλοι 40 ΛΟΚ, οι Μοίρες και οι Ταξιαρχίες Καταδρομών και για λίγο χρόνο η ΙΙΙη Μεραρχία Καταδρομών (Πεζικού), οι οποίες έλαβαν μέρος, είτε ανεξάρτητα είτε σε συνεργασία με άλλες μονάδες στις πολεμικές επιχειρήσεις 1947 - 49 με ειδικές και δύσκολες αποστολές. Με τους υπέροχους αγώνες τους, οι Μονάδες Καταδρομών συνέχισαν την παράδοση του Ιερού Λόχου και δημιούργησαν, δικαιολογημένα, ένα θρύλο γύρω από το όνομά τους και τη δράση τους.

Σε όλη την παραπάνω χρονική περίοδο, ο Ανδρέας Καλίνσκις υπήρξε ακούραστος μαχητής. Προαχθείς τον Απρίλιο του 1949 σε έφεδρο εκ μονίμων Υποστράτηγο, με ένα μικρό επιπέδιο, ήταν ο ακάματος αρχηγός όλων αυτών των διακεκριμένων μονάδων, των οποίων η μεγάλη προσφορά στην υπηρεσία του Έθνους αναγνωρίστηκε ακόμη και από τον τότε βασιλιά Παύλο, ο οποίος έστειλε το εξής ιδιόχειρο μήνυμα προς τον Στρατηγό τους:

«Οι ΛΟΚ απέδρασαν τον θαυμασμό όλων. Υπήρξαν πάντοτε πιστοί εις το καθήκον, τολμηροί, ταχείς και ακούραστοι.»

Μετά το τέλος των Επιχειρήσεων, ο Υποστράτηγος Ανδρέας Καλίνσκις παρέμεινε αρχηγός των Δυνάμεων Καταδρομών, συνεχίζοντας να καταβάλλει άοκνες προσπάθειες για τη βελτίωση και ανάπτυξή τους, με δική του δε εισήγηση, συγκροτήθηκε και λειτούργησε από το Μάρτιο του 1955, η Σχολή Αλεξιπρωπιστών.

Στην τριετία 1950-53, με πρωτοβουλίες του Στρατηγού και συνεχείς προσπάθειές του, οι Μονάδες Καταδρομών ανήγειραν βόρεια του Στρατοπέδου του τότε Κέντρου Εκπαιδεύσεώς τους (ΚΕΜΚ) (Μεγάλο Καβούρι Βουλιαγμένης) "εις μνήμην" των πεσόντων Αξιωματικών και Οπλιτών τους, δύο απέρριπτα έργα: τα ένα είναι το γραφικό εκκλησάκι του ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (των ΛΟΚ) και το άλλο το λιτό, αλλά επιβλητικό, "Μνημείο των Πεσόντων. Καταδρομέων".

Τη Δευτέρα 21 Μαΐου 1956, ο Υποστράτηγος Ανδρέας Καλίνσκις, Διοικητής των Δυνάμεων Καταδρομών και ταυτόχρονα Αρχηγός του Στρατιωτικού Οίκου του βασιλιά Παύλου, πέθανε στο Θεραπευτήριο «Ευαγγελισμός» από καρκίνο του πνεύμονα σε ηλικία 61 ετών. Την επομένη μέρα κηδεύτηκε, φορώντας τον πράσινο μπερέ που τόσο πολύ αγάπησε και τίμησε. Ένας γενναίος πολεμιστής έφυγε. Τον αποχαιρέτησαν, όπως του άξιζε, πολλοί επώνυμοι και ανώνυμοι, αλλά κυρίως οι συμπολεμιστές του Ιππείς, Ιερολοχίτες και Καταδρομείς και εμείς η νεώτερη τότε γενιά των αξιωματικών των Μονάδων Καταδρομών.

Για την εθελοντική παρουσία και προσφορά του Στρατηγού Ανδρέα Καλίνσκη σε όλους τους αγώνες του Έθνους 1912-1949 και για τις μέχρι αυτοθυσίας ηρωικές πράξεις του στα πεδία των μαχών, η Πατρίδα τον τίμησε, κατά καιρούς, εκτός από τα πολλά παράσημα, με τις εξής ηθικές αμοιβές:

- Προαγωγή επί Ανδραγαθία στο βαθμό του Συνταγματάρχη.
- Πέντε (5) Χρυσά Αριστεία Ανδρείας.
- Τρεις (3) Πολεμικούς Σταυρούς (Α', Β' και Γ' Τάξης).
- Τρία (3) Μετάλλια Εξαιρέτων-Πράξεων
- Δυο (2) Μετάλλια Στρατιωτικής Αξίας (Γ' και Δ' Τάξης).

Ο βασιλιάς της Αγγλίας Γεώργιος ΣΤ' του απένειμε: το ανώτερο Βρετανικό Πολεμικό «Παράσημο της Διακεκριμένης Υπηρεσίας» (DSO) και οι βρετανικές "Δυνάμεις Καταδρομών" ("Raiding Forces") τις "Πτέρυγες Επιχειρήσεων" (Αλεξιπρωπιστού) για την εκτέλεση πολεμικού άλματος στην κατεχόμενη νήσο Σάμο.

Ο δε Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής Χάρρυ Τρούμαν του απένειμε, ως διοικητού των Ελληνικών Μανάδων Καταδρομών (1947-1949), το Παράσημο " Της Λεγεώνας της Αξίας" ("The Legion of Merit").

Οι Μονάδες Καταδρομών, για να τιμήσουν τη μνήμη των ιδρυτή και πρώτου Αρχηγού τους, έδωσαν τα ονόματά του στο μεγαλύτερο Στρατόπεδό τους, που λειτουργεί σήμερα στη Νέα Πέραμο Αττικής (Κέντρο Εκπαιδεύσεως Ειδικών Δυνάμεων – ΚΕΕΔ) και μέσα σε αυτό και σε περίοπτη θέση τοποθέτησαν την προτομή του.

Ο Στρατηγός Ανδρέας Καλίνσκη, που στη μακροχρόνια αλλά και πολυτάραχη σταδιοδρομία του, ως Αξιωματικός, αποτέλεσε το πρότυπο του "πιστού, φιλόπμου και γενναίου" στρατιώτη, πρέπει να παραμείνει παράδειγμα προς μίμηση για όλα τα στελέχη του στρατού μας-

Αντιστράτηγος ε.α Χρήστος Σ. Φωτόπουλος
Επίτιμος Γενικός Επιθεωρητής Στρατού